

> Retouradres Postbus 20901 2500 EX Den Haag

De voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

**Ministerie van
Infrastructuur en Milieu**

Plesmanweg 1-6
2597 JG Den Haag
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

T 070-456 0000
F 070-456 1111

Ons kenmerk
IENM/BSK-2012/114349

Datum 28 juni 2012
Betreft Verslag Milieuraad 11 juni 2012

Geachte voorzitter,

Hierbij bied ik u het verslag aan van de Milieuraad die op 11 juni plaatsvond in Luxemburg. Tijdens deze Raad zijn Raadsconclusies aangenomen die richting moeten geven aan het voorstel dat de Commissie eind dit jaar uit zal brengen voor een 7^e Milieuactieprogramma. Een tweede set Raadsconclusies beschrijft de hoofdlijnen van de Europese inzet in de COP/MOP 6 van het Cartagena Protocol en de COP 11 van het mondiale Biodiversiteitsverdrag die in oktober plaatsvinden in Hyderabad, India. De Raad heeft van gedachten gewisseld over het Commissievoorstel voor klimaatboekhouding voor landgebruik en bossen. Tijdens de lunch is gesproken over internationale klimaatfinanciering.

Op 1 juli draagt Denemarken het EU Voorzitterschap over aan Cyprus. Onder Deens Voorzitterschap zijn op drie milieudossiers akkoorden bereikt.

Op 15 februari is een akkoord in eerste lezing bereikt over de herziening van de PIC-verordening (prior informed consent), waarvoor de Europese Commissie op 10 mei 2011 een voorstel uitbracht. De PIC-verordening geeft invulling aan het Verdrag van Rotterdam door exporteurs te verplichten bij de export van gevaarlijke stoffen een kennisgeving te doen om importerende landen de mogelijkheid te geven de import van gevaarlijke stoffen te weren. Met de herziening is onder andere de verordening in lijn gebracht met nieuwe regels over de classificering, labelling en verpakking van stoffen, zoals vastgelegd in de herziene Europese CLP-verordening (Classification, Labelling, Packaging). Daarnaast regelt de herziening dat onder bepaalde omstandigheden een exporteur de export voort kan zetten wanneer het importerend land niet reageert op de kennisgeving. Hierbij gelden wel strenge voorwaarden.

Op 22 december 2010 bracht de Commissie een voorstel uit voor de herziening van de Seveso-richtlijn. Deze Richtlijn betreffende het beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, moest eveneens worden herzien als gevolg van wijzigingen in de CLP-verordening. Ik ben tevreden met de uitkomst van de onderhandeling, die leidt tot een beperkte uitbreiding van de reikwijdte van de richtlijn. Mijn inzet was erop gericht te zorgen dat Nederland de vrijheid zou behouden om de eigen handhavingstrategie te bepalen, en ik ben erin geslaagd mijn collega's te overtuigen dat de Seveso-richtlijn geen bindende

voorschriften moet bevatten over de handhaving door lidstaten. De herziening zorgt er ook voor dat burgers beter geïnformeerd worden over risico's bij inrichtingen die onder de Richtlijn vallen. Daarnaast zijn enkele aanvullende regels opgenomen over het voorkomen van ongevallen. Op 30 maart werd een akkoord in eerste lezing bereikt tussen het EP en de Raad.

**Ministerie van
Infrastructuur en Milieu**

Ons kenmerk
IENM/BSK-2012/114349

Op 15 mei bereikte de Raad een akkoord in eerste lezing over de herziening van de Richtlijn ten aanzien van zwavel in scheepsbrandstoffen. Hiermee zijn de regels uit het IMO MARPOL verdrag overgenomen in EU recht. Dit houdt in dat in de zogenaamde SECA's (sulphur emission control areas) zoals de Noordzee en Het Kanaal het maximaal toegestane zwavelgehalte in de brandstof per 2015 wordt verlaagd van 1% naar 0,1%. Ik had overigens graag gezien dat de strengere limiet van 0,1% in het gehele EU grondgebied zou gaan gelden omdat hiermee een gelijk speelveld zou ontstaan, maar hiervoor was geen draagvlak in de Raad. Wel is afgesproken dat de Commissie al in 2013 zal nagaan of de limiet die nu voor de SECA's gaat gelden, alsnog uitgebreid kan worden naar de overige EU zeegebieden. Volgens het akkoord geldt voor de overige EU zeegebieden vanaf 2020 een maximum zwavelgehalte van 0,5%. Dit laatste is een aanscherping op MARPOL, omdat MARPOL bepaalt dat op basis van een evaluatie in 2018 waarbij gekeken wordt naar de beschikbaarheid van laagzwavelige brandstof, besloten wordt of deze stap per 2020 of per 2025 zal worden gezet. Nederland heeft zich met succes verzet tegen het oorspronkelijk voorstel van de Commissie om de verkoop van brandstof met meer dan 3,5% zwavel te verbieden. Naast zwavelarme brandstof zijn er namelijk ook mogelijkheden om met de inzet van technologie ('scrubbers') de emissies te verminderen. Een verkoopverbod op brandstof met meer dan 3,5% zwavel zou een deel van de markt voor dergelijke innovaties wegnemen, en dit wilde ik voorkomen. Daarnaast geldt dat een dergelijke eis vooruit zou lopen op het MARPOL Verdrag, en daarmee de Nederlandse bunker sector zou benadelen ten opzichte van concurrenten buiten de EU.

Ik hoop uw Kamer hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

Joop Atsma